

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-378/14

**Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen
przeciwko
Tomisławowi Trapkowskiemu**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof)

Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 67 — Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 — Artykuł 60 ust. 1 — Przyznanie świadczeń rodzinnych w wypadku rozwodu — Pojęcie „osoby zainteresowanej” — Przepisy państwa członkowskiego przewidujące przyznanie dodatków rodzinnym rodzicowi, który przyjął dziecko do swego gospodarstwa domowego — Zamieszkiwanie przez tego rodzica w innym państwie członkowskim — Niezłożenie przez tego rodzica wniosku o przyznanie dodatków rodzinnych — Ewentualne prawo drugiego rodzica do złożenia wniosku o przyznanie dodatków rodzinnych

Streszczenie – wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 października 2015 r.

1. *Zabezpieczenie społeczne — Pracownicy migrujący — Świadczenia rodzinne — Pracownik objęty ustawodawstwem państwa członkowskiego — Członkowie rodziny zamieszkujący w innym państwie członkowskim — Przyznanie prawa do świadczeń rodzinnych osobie zamieszkującej na terytorium innego państwa członkowskiego niż świadczące państwo członkowskie — Dopuszczalność, pod warunkiem spełnienia innych przesłanek przyznania tych świadczeń przewidzianych w ustawodawstwie krajowym — Ocena przez sąd krajowy*

(rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady: nr 883/2004, art. 67; nr 987/2009, art. 60 ust. 1)

2. *Zabezpieczenie społeczne — Pracownicy migrujący — Świadczenia rodzinne — Pracownik objęty ustawodawstwem państwa członkowskiego — Członkowie rodziny zamieszkujący w innym państwie członkowskim — Niezłożenie przez rodzica zamieszkującego w innym państwie członkowskim wniosku o przyznanie świadczeń rodzinnych — Okoliczność uzasadniająca prawo do owych świadczeń rodzica zamieszkującego w świadczącym państwie członkowskim — Brak*

(rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 987/2009, art. 60 ust. 1)

1. Wykładni art. 60 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 987/2009 dotyczącego wykonywania rozporządzenia nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy dokonywać w ten sposób, że przewidziana w tym przepisie fikcja może prowadzić do przyznania prawa do świadczeń rodzinnych osobie niemającej miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego właściwego do wypłaty tych świadczeń, w sytuacji gdy zostały spełnione wszystkie inne przesłanki do przyznania tych świadczeń, przewidziane w prawie krajowym, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

W istocie z art. 67 rozporządzenia nr 883/2004 w związku z art. 60 ust. 1 rozporządzenia nr 987/2009 wynika z jednej strony, że osoba może ubiegać się o świadczenia rodzinne na rzecz członków swojej rodziny, którzy zamieszkują w państwie członkowskim innym niż państwo właściwe do wypłaty tych świadczeń, a z drugiej – że możliwość złożenia wniosku o przyznanie świadczeń rodzinnych została przyznana nie tylko osobom, które mają miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego zobowiązanego do wypłaty świadczeń rodzinnych, ale również wszystkim „osobom zainteresowanym”, które mogą ubiegać się o te świadczenia, wśród których znajdują się rodzice dziecka, na którego rzecz wnosi się o wypłatę świadczeń.

(por. pkt 38, 41; pkt 1 sentencji)

2. Wykładni art. 60 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia nr 987/2009 dotyczącego wykonywania rozporządzenia nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy dokonywać w ten sposób, że nie oznacza on, iż rodzic dziecka, na którego rzecz przyznawane są świadczenia rodzinne, mieszkający w państwie członkowskim zobowiązanym do wypłaty tych świadczeń, powinien uzyskać prawo do tych świadczeń z uwagi na to, że zamieszkujący w innym państwie członkowskim drugi rodzic nie złożył wniosku o przyznanie świadczeń rodzinnych.

Zarówno z brzmienia, jak i z systematyki art. 60 ust. 1 rozporządzenia nr 987/2009 wynika bowiem, że należy dokonać rozróżnienia pomiędzy złożeniem wniosku o świadczenia rodzinne a prawem do pobierania takich świadczeń.

Ponadto, również z brzmienia tego przepisu wynika, że wystarczy, by jedna z osób mogących ubiegać się o świadczenia rodzinne złożyła wniosek o przyznanie takich świadczeń, aby właściwa instytucja państwa członkowskiego była zobowiązana uwzględnić ten wniosek.

Prawo Unii nie stoi jednak na przeszkodzie temu, by właściwa instytucja państwa członkowskiego, stosując prawo krajowe, doszła do wniosku, że osoba uprawniona do pobierania świadczeń rodzinnych na dziecko jest inną osobą niż osoba, która złożyła wniosek o przyznanie tych świadczeń.

W rezultacie, w sytuacji gdy wszystkie przesłanki przyznania świadczeń rodzinnych na dziecko są spełnione i gdy te świadczenia są faktycznie przyznawane, bez znaczenia jest odpowiedź na pytanie, który z rodziców jest na podstawie prawa krajowego uznany za osobę uprawnioną do pobierania takich świadczeń.

(por. pkt 46–50; pkt 2 sentencji)